

RUSLAND EN MONGOLIË 2012 - WEEK 1/2

De laatste weken voor ons vertrek naar Mongolië zijn lekker druk: Maria's jubileum, afscheid én verjaardag, de voorbereidingen voor onze tweede grote trip met onze 'Zuidkaper', verzekeringen, alles komt voorbij.

We zijn nu beiden gestopt met werken en dat toch wel met gemengde gevoelens; afscheid nemen van collega's en de kinderen is wel heel definitief, vooral omdat we veel plezier hadden in ons werk. Daar staat gelukkig tegenover dat we nu veel dingen kunnen doen waar we naar hebben uitgekeken. Vooral reizen.

Dus meteen maar op pad voor onze tweede grote trip na de prachtige reis door Zuid-Amerika.

Door Cees en Cara, die we in april ontmoeten op de Landcruiserdag in Houten worden we gewezen op een groep die druk bezig is met de voorbereiding van een 'expeditie' door Rusland, Kazachstan en Mongolië.

Het zenuwcentrum is Kilder, een dorpje bij Doetinchem, waar Henk en Hetty Vollenbroek met Sabine en Kaj al het nodige voorwerk verricht hebben. We kunnen dus weer meeliften.

Eind april maken we kennis met de overige deelnemers, een leuke groep, van jong tot onze leeftijd en zelfs iets ouder. Ook de auto's zijn divers, van basic Landcruiser tot een grote truck met opbouw en alles d'r-op-en d'r-an.

Maandag 23 juli is de dag van vertrek. We zullen elkaar net over de grens tussen Polen en de Ukraine ontmoeten. Op de carpoolstrook van de A1 bij De Lutte staan Cees en Cara op ons te wachten. We hebben afgesproken de aanlooproute samen te rijden.

De eerste twee nachten overnachten we op campings, bij Dresden en de volgende dag bij Krakow in het zuiden van Polen.

De grensformaliteiten verlopen vlot en in de namiddag arriveren we als eersten op de afgesproken plek. We mogen op een afgesloten parkeerterrein bij een hotel onze auto's stallen en mogen gebruik maken

van een toilet. 's Avonds eten we op het terras van het hotel met Ukraïense volksmuziek op de achtergrond.

Er trekt een stevige onweersbui over en 's nachts valt er veel regen.

Donderdagmorgen meldt Radboud zich als eerste, daarna druppelt de groep langzaam maar zeker binnen.

Roy als laatste want hij had een technisch mankement, dat hij zelf mocht repareren in een garage in Krakow. Daar staan ook Henk en Hetty die een groter probleem hebben, wat hun enkele dagen zal gaan kosten.

Vrijdag vertrekken we naar Kiev, een lange rit door een glooiend landschap, een landbouwgebied met grote en kleine akkers waarop maïs, zonnebloemen, aardappelen,

kool en peulen. Oma met een koe aan de lijn, emmers en kistjes langs de weg gevuld met fruit en groente, ook waslijnen met tabaksbladeren, paddenstoelen en zelfs opgezette beren en andere beesten.

De weg is meestal 4-baans. Overal wordt geasfalteerd en dat zien we de volgende dagen regelmatig. Er wordt hard gewerkt aan de infrastructuur.

We communiceren via de radio, voor ons een nieuw fenomeen, maar wel handig. Soms ook hilarisch; omdat de radio van Cees en Cara nog niet werkt, delen we met hun de berichtgeving met een walkie-talkie. Bij een grote stad zit ik dan (Maria rijdt) met twee spreektoeters in mijn hand en geef links en rechts de boodschappen en aanwijzingen door.

In Kiev worden we in het Engels gesommeerd van de lijn te gaan. Blijkbaar storen we openbare diensten. De ontvangst van onze 2m-band is zelfs zó goed dat we de volgende ochtend alle gesprekken tussen verkeerstoren en piloten kunnen volgen, dus snel dat ding uit voor we een Toepolev laten neerstorten. Trouwens, dat kunnen die Russische toestellen ook wel zonder onze hulp.

Bij Kiev overnachten we met de hele club op een mooie plek aan de Dnjepr, waar we 's morgens een frisse duik in de rivier nemen. Is ook nodig want het is elke dag warm tot heet en alles plakt wanneer we uit de auto stappen.

De zaterdag rijden we in groepjes verder. We zijn met z'n zessen; Cara en Cees, ook met een Landcruiser en Fons en Arend in een prachtige oude Landrover uit het Engelse leger, heel basic, maar Fons heeft de nodige ervaring in het oplossen van technische problemen. Af en toe maken we een stop om boodschappen te doen of een kop koffie te drinken.

Aan de rand van een dorp houden we plaspauze, een agent stopt in zijn oude Lada en maakt met gebaren ter hoogte van het kruis duidelijk dat dat dus niet mag in de bebouwde kom, terwijl het juist Cees was die de Afrikaantjes van een houten huisje aan het besproeien was! Toen ie boos wegreed stak hij nog een vermanend vingertje naar Maria en

mij op. Had zeker in de gaten dat wij uit het onderwijs komen.

Na lang zoeken slaan we ons kamp op bij een klein ven een flink stuk van de doorgaande weg. We staan net wanneer we een enorme knal horen. Op de kruising iets verderop knalt een auto in de flank van een andere. Onmiddellijk gevolgd door hysterisch geschreeuw. We willen meteen 112 bellen en er met de EHBO-trommel op af, maar er staan al snel enkele andere auto's. Door de verrekijker zien we dat iedereen uitstapt, dus waarschijnlijk valt het mee.

Zondag rijden we door naar Charkov. Een ander deel van de groep heeft daar een rondleiding gehad van een knul, o.a. door het voetbalstadion waar 'onze jongens' niet de beste herinneringen aan hebben. Elkaar vinden is deze avond wat problematisch, maar uiteindelijk staan we op een heuvel aan de rand van de stad, een uurtje van de Russische grens.

Maandag melden we ons rond negen uur bij de douane, eerst uitchecken bij de Ukraïners, daarna een wat langere visite bij de Russen. Vervelende grote petten-dragers: elk schrijffoutje betekent een nieuw formulier halen en opnieuw de hele handel invullen. Maria had alles als bestuurder ingevuld, blijkt dat de eigenaar

van de auto dat moet doen, opnieuw dus. Rond het middaguur zitten we op de Russische snelweg. Vanavond kamperen we weer met de hele club en weer op een heuvel, nu in de buurt van een open mijn.

De volgende ochtend groepsoverleg en in groepjes op pad. Nu met vijf auto's. Mijn GPS is door Radboud voorzien van de laatste update van Open Street Map en nu kunnen we bijna elk weggetje, dorpje en meertje heel precies lokaliseren. Wel zo gemakkelijk.

We doen rustig aan en nemen de tijd om Henk en Hetty de gelegenheid te geven ons in te halen. Via Voronesh (nooit van gehoord, maar wel een stad met 1 miljoen inwoners) aan de Don, waar we overnachten in een denbos aan het riviertje de Voronesh, een tweede tussenstop bij Kazachta op de open vlakte, komen we donderdag weer samen aan de Wolga bij Saratov. Vreemd maar waar: plekken met de grootste troep, zoals plastic en BBQ-resten, zijn de beste kampeerplekken, want: water, voldoende staanplaatsen en schaduw. En daar houden de Russen ook van, maar ze laten de troep liggen.

We hebben nu ook even wat meer tijd om rond te kijken en een verhaaltje voor de website te schrijven, want we wachten hier op Henk en Hetty met hun 'Bigfoot'.

Net wat mooie plaatjes geschoten van bijeneters, een wiewaal en een vogel die we niet kennen.

Het tijdsverschil met Nederland is nu 3 uur. Het is wat eerder donker en de temperatuur is 's avonds aangenaam. In de loop van de nacht koelt het verder af zodat we prima kunnen slapen.

Tot nu toe doet de omgeving westers aan, zowel de steden met hun files en grote gebouwen als het platteland met grote, al gemaaide graanvelden en grote velden zonnebloemen.

Dat gaat snel veranderen. Hier aangekomen zien we nu kalere vlaktes, dus droger gebied en overmorgen hopen we de grens met Kazachstan over te steken. Daar gaan we de steppes zien waar onlangs André

Kuipers met zijn ruimtecapsule landde.

Het bevalt ons tot nu uitstekend. Meestal eten we met zijn tweeën, soms met Cees en Cara. De groepscommunicatie is goed, soms in groepjes, dan weer met de hele club.

Het reistempo ligt wat hoger dan we gewend zijn, maar ook dat is weer een nieuwe ervaring om mee te nemen.

Het hele gezelschap is op meerdere websites en blogs te volgen, dus wanneer je vindt dat je te lang moet wachten op onze verhaaltjes kijk dan eens bij:

<http://marianenjoost.waarbenjij.nu>

www.toybota.tk

<http://joanpijker.waarbenjij.nu>

<http://smitbert.wordpress.com>

www.labopstap.nl

Vrijdag 3 augustus, negen uur 's morgens, laatste nieuws: een SMS van Henk en Hetty die nu bij Voronesh zijn, dus waarschijnlijk is vanavond de hele groep compleet!

Tot de volgende keer! Maria en Jos